

ŚPIEWNIK PATRIOTYCZNY

SPIS TREŚCI

MAZUREK DĄBROWSKIEGO – HYMN POLSKI.....	3
BOŻE, COŚ POLSKĘ.....	4
CZERWONE MAKI.....	4
DZIŚ DO CIEBIE PRZYJŚĆ NIE MOGĘ.....	5
EJ, DZIEWCZYNO, EJ, NIEBOGO,.....	6
JAK DŁUGO W SERCACH NASZYCH.....	6
JESZCZE JEDEN MAZUR DZISIAJ.....	7
MASZERUJĄ STRZELCY.....	7
MY, PIERWSZA BRYGADA.....	8
O MÓJ ROZMARYNIE.....	8
PIERWSZA KADROWA.....	9
PIEŚŃ KONFEDERATÓW BARSKICH.....	9
PRZYBYLI UŁANI.....	10
ROTA.....	10
ROZKWITAJĄ PĄKI BIAŁYCH RÓŻ.....	11
SERCE W PLECAKU.....	11
UŁANI, UŁANI.....	12
WARSZAWIANKA.....	13
WARSZAWSKIE DZIECI.....	13
WOJENKO, WOJENKO.....	14
ŻEBY POLSKA BYŁA POLSKĄ.....	14

MAZUREK DĄBROWSKIEGO – HYMN POLSKI

1. Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.

*Marsz, marsz, Dąbrowski,
Z ziemi włoskiej do Polski,
Za twoim przewodem
Złączym się z narodem. /x2/*

2. Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę,
Będziem Polakami,
Dał nam przykład Bonaparte,
Jak zwyciężać mamy.

3. Jak Czarniecki do Poznania
Po szwedzkim zaborze,
Dla ojczyzny ratowania
Wrócim się przez morze.

4. Już tam ojciec do swej Basi
Mówi zapłakany:
"Słuchaj jeno, pono nasi
Biją w tarabany."

BOŻE, COŚ POLSKĘ

1. Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki
Otaczał blaskiem potęgi i chwały,
Coś ją osłaniał tarczą swej opieki
Od nieszczęść, które przygnębić ją miały!

*Przed Twe ołtarze zanosim błaganie
Ojczyznę wolną pobłogosław Panie!*

2. Ty, któryś potem tknięty jej upadkiem
Wspierał walczących za najświętszą sprawę,
I chcąc świat cały mieć jej męstwa świadkiem,
W nieszczęściach samych pomnażał jej sławę.

3. Wróc naszej Polsce świetność starożytną,
Użyźniaj pola, spustoszałe łąny,
Niech szczęście, pokój na zawsze zakwitną,
Przestań nas karać, Boże zagniewany!

4. Boże, którego ramię sprawiedliwe
Żelazne berła władców świata kruszy,
Skrusz naszych wrogów zamiary szkodliwe,
Obudź nadzieję w każdej polskiej duszy!

CZERWONE MAKI

1. Czy widzisz te gruzy na szczycie?
Tam wróg twój się ukrył jak szczur.
Musicie, musicie, musicie
Za kark wziąć i strącić go z chmur!

I poszli szaleni, zażarci,
I poszli zabijać i mścić,
I poszli jak zawsze uparci,
Jak zawsze za honor się bić.

*Czerwone maki na Monte Cassino
Zamiast rosy piły polską krew,
Po tych makach szedł żołnierz i ginął,
Lecz od śmierci silniejszy był gniew.
Przejdą lata i wieki przeminą.
Pozostaną ślady dawnych dni
I tylko maki na Monte Cassino
Czerwiejsze będą, bo z polskiej wzrosną krwi.*

2. Czy widzisz ten rząd białych krzyży?
To Polak z honorem brał ślub.
Im dalej pójdziemy ,im wyżej,
Tym więcej ich znajdziesz u stóp.

Ta ziemia do Polski należy,
Choć Polska daleko jest stąd,
Bo wolność krzyżami się mierzy,
Historia niejedną zna błąd.

DZIŚ DO CIEBIE PRZYJŚĆ NIE MOGĘ

1. Dziś do ciebie przyjść nie mogę,
Zaraz idę w nocy mrok,
Nie wyglądaj za mną oknem,
W mgłę utonie próżno wzrok.
Po cóż ci, kochanie, wiedzieć,
Że do lasu idę spać?
Dłużej tu nie mogę siedzieć,
Na mnie czeka leśna brać.

2. Księżyc zaszedł hen, za lasem,
We wsi gdzieś szczekają psy,
A nie pomyśl sobie czasem,
Że do innej tęskno mi.
Kiedy wrócę znów do ciebie,
Może w dzień, a może w noc,
Dobrze będzie nam jak w niebie,
Pocałunków dasz mi moc,

3. Gdy nie wrócę, niechaj wiosną
Rolę mą obsieje brat.
Kości moje mchem porosną
I użyźnią ziemi szmat.
W pole wyjdź pewnego ranka,
Na snop żyta dłonie złóż
I ucałuj jak kochanka,
Ja żyć będę w kłosach zbóż.

EJ, DZIEWCZYNO, EJ, NIEBOGO,

Hej, dziewczyno, hej, niebogo,
Jakieś wojsko pędzi drogą,
Skryj się za ściany, skryj się za ściany,
Skryj się, skryj! Skryj się, skryj!

*Ja myślałam, że to maki,
Że ogniste lecą ptaki,
A to ułani, ułani, ułani,
A to ułani, ułani, ułani!*

2. Strzeż się tego, co na przedzie,
Co na karym koniu jedzie,
Oficyjera, oficyjera,
Strzeż się, strzeż, strzeż się, strzeż!

*Jeśli wydam mu się miła,
To nie będę się broniła,
Niech mnie zabiera, zabiera,
zabiera!
Niech mnie zabiera, zabiera,
zabiera!*

3. Serce weźmie i pobiegnie,
Potem w krwawym polu legnie,
Zostaniesz wdową, zostaniesz wdową,
Strzeż się, strzeż, strzeż się, strzeż!

*Łez ja po nim nie uronię,
Jego serce mym zastonię,
Bóg go zachowa, zachowa,
zachowa.
Bóg go zachowa, zachowa,
zachowa.*

JAK DŁUGO W SERCACH NASZYCH

1. Jak długo w sercach naszych
Choć kropla polskiej krwi,
Jak długo w sercach naszych
Ojczysta miłość tkwi.

*Stać będzie kraj nasz cały,
Stać będzie Piastów gród,
Zwycięży Orzeł Biały,
Zwycięży polski lud.*

2. Jak długo z gór karpackich
Brzmi polskiej pieśni ton,
Jak długo na Wawelu
Zygmunta bije dzwon.

3. Jak długo święta wiara
Ożywia polską krew,
Stać będzie Polska stara,
Bo każdy Polak lew.

JESZCZE JEDEN MAZUR DZISIAJ

1. Jeszcze jeden mazur dzisiaj,
Choć poranek świta.
Czy pozwoli panna Krysia?
Młody ułan pyta.

*I niedługo błaga, prosi,
Boć to w polskiej ziemi,
W pierwszą parę ją unosi
A sto par za niemi.*

2. On jej czule szepce w uszko,
Ostrogami dzwoni,
W pannie tłucze się serduszko
I liczko się płoni.

*Cyt, serduszko, nie płoń liczka,
Bo ułan niestały,
O pół mili wre potyczka,
Słychać pierwsze strzały.*

4. Słychać strzały, głos pobudki,
Dalej, na koń, hurra!
Lube dziewczę, porzuć smutki,
Zatańczym mazura.

*Jeszcze jeden krąg dokoła,
Jeden uścisk bratni,
Trąbka budzi, na koń woła,
Mazur to ostatni!*

MASZERUJĄ STRZELCY

1. Nie noszą lampasów lecz szary ich strój,
Nie noszą ni srebra, ni złota,
Lecz w pierwszym szeregu podąża na bój
Piechota, ta szara piechota.

*Maszerują strzelcy, maszerują,
Karabiny błyszczą, szary strój,
A przed nimi drzewce salutują,
Bo za naszą Polskę idą w bój!*

2. Idą, a w słońcu kołysze się stal,
Dziewczęta zerkają zza płota,
A oczy ich dumnie utkwione są w dal,
Piechota, ta szara piechota!

3. Nie grają im surmy, nie huczy im róg,
A śmierć im pod stopy się miota,
Lecz w pierwszym szeregu podąża na bój
Piechota, ta szara piechota.

MY, PIERWSZA BRYGADA

1. Legiony to żołnierska nuta,
Legiony to straceńców los.
Legiony to żołnierska buta,
Legiony to ofiarny stos.

*My, Pierwsza Brygada,
Strzelecka gromada,
Na stos rzuciliśmy
Nasz życia los,
Na stos, na stos!*

2. O, ile mąk, ile cierpienia,
O, ile krwi, wylanych łez.
Pomimo to nie ma zwątpienia,
Dodawał sił wędrowni kres!

O MÓJ ROZMARYNIE

1. O mój rozmarynie, rozwijaj się! /x2/
Pójdę do dziewczyny, pójdę do jedynej,
Zapytam się.

2. A jak mi odpowie: Nie kocham cię! /x2/
Ułani werbują, strzelcy maszerują
Zaciągnę się.

3. Dadzą mi bućki z ostrogami, /x2/
I siwy kabacik i siwy kabacik
Z wyłogami.

4. Dadzą mi konika cisawego, /x2/
I ostrą szabelkę, i ostrą szabelkę
Do boku mego.

5. Dadzą mi uniform popielaty, /x2/
Ażebym nie tęsknił, ażebym nie tęsknił
Do swojej chaty.

6. Dadzą mi manierkę z gorzałczyną /x2/
Dadzą mi manierkę z gorzałczyną
Za dziewczyną.

7. A kiedy już wyjdę na wiarusa, /x2/
Pójdę do dziewczyny, pójdę do jedynej,
Po całusa.

8. A gdy mi odpowie - nie wydam się, /x2/
Hej, tam kule świszczą i bagnety błyszczą
Poświęcę się.

9. Pójdziemy z okopów na bagnety, /x2/
Bagnet mnie ukłuje, śmierć mnie pocałuje,
Ale nie ty.

PIERWSZA KADROWA

1. Raduje się serce, raduje się dusza,
Gdy Pierwsza Kadrowa na wojenkę rusza.
Oj da, oj da, dana, Kompanio Kochana
Nie masz to jak pierwsza, nie!
2. Więc do przodu piersi i do góry głowa,
Bośmy przecież Pierwsza Kompania Kadrowa!
3. A gdy szczęśliwie zakończy powstanie
To Pierwsza Kadrowa gwardyją zostanie.

PIEŚŃ KONFEDERATÓW BARSKICH

1. Nigdy z królami
Nie będziem w aliansach,
Nigdy przed mocą nie ugniemy szyi,
Bo u Chrystusa my na ordynansach,
Słudzy Maryi!
2. Więc choć się spęka
Świat i zadrzy słońce,
Chociaż się chmury i morza nasrożą,
Choćby na smokach wojska latające,
Nas nie zatrwożą.
3. Bóg naszych ojców i dziś jest nad nami,
Więc nie dopuści upaść żadnej klęsce.
Wszak, póki On był z naszymi ojcami,
Byli zwycięzce!
4. Więc nie wpadniemy
W żadną wilczą jamę,
Nie uklękniemy przed mocarzy władzą
Wiedząc, że nawet grobowce nas same
Bogu oddadzą.
5. Ze skowronkami wstaliśmy do pracy
I spać pójdziemy o wieczornej zorzy,
Ale w grobowcach my jeszcze żołdacy
I hufiec Boży.
6. Bo kto zaufał Chrystusowi Panu
I szedł na święte kraju werbowanie,
Ten *de profundis* z ciemnego kurhanu
Na trąbę wstanie.
7. Bóg jest ucieczką i obroną naszą!
Póki On z nami, całe piekła pękną!
Ani ogniste smoki nas ustraszą,
Ani ulęką.
8. Nie złamie nas głód ni żaden frasunek,
Ani zhołdują żadne świata hołdy,
Bo na Chrystusa my poszli werbunek,
Na jego żołdy.

PRZYBYLI UŁANI

1. Przybyli ułani pod okienko,
Pukają, wołają: Puść panienko!
2. O Jezu, a cóż to za wojacy
— Otwieraj! Nie bój się to czwartacy!
3. Przyszliśmy napoić nasze konie,
Za nami piechoty pełne błonie.
4. O Jezu! A dokąd Bóg prowadzi?
— Warszawę odwiedzić byśmy radzi.
5. Gdy zwiedzim Warszawę, już nam pilno
Zobaczyć to stare nasze Wilno.
6. A z Wilna już droga jest gotowa,
Prowadzi prościutko aż do Lwowa.
7. Panienka wnet wrota otworzyła,
Ułanów na nocleg zaprosiła.

ROTA

1. Nie rzucim ziemi skąd nasz ród!
Nie damy pogrześć mowy.
Polski my naród, polski lud,
Królewski szczep Piastowy.
Nie damy, by nas gnębił wróg!
Tak nam dopomóż Bóg!
2. Do krwi ostatniej kropli z żył
Bronić będziemy ducha,
Aż się rozpadnie w proch i w pył
Krzyżacka zawierucha.
Twierdzą nam będzie każdy próg!
Tak nam dopomóż Bóg!
3. Nie będzie Niemiec pluł nam w twarz
Ni dzieci nam germanił,
Orężny wstanie hufiec nasz,
Duch będzie nam hetmanił.
Pójdziem, gdy zabrzmie złoty róg!
Tak nam dopomóż Bóg!

ROZKWITAJĄ PĄKI BIAŁYCH RÓŻ

1. Rozkwitają pąki białych róż,
Wróć, Jasieńku, z tej wojenki już,
Wróć, ucałuj, jak za dawnych lat,
Dam ci za to róży najpiękniejszy kwiat.

2. Kładłam ci ja idącemu w bój,
Białą różę na karabin twój,
Nimeś odszedł, mój Jasieńku, stąd,
Nimeś próg przestąpił,
Kwiat na ziemi zwiądnął.

3. Ponad stepem nieprzejrzana mgła,
Wiatr w burzanach cichuteńko łka.
Przyszła zima, opadł róży kwiat,
Poszedł w świat Jasieńko, zginął za nim
ślad.

4. Już przekwitły pąki białych róż,
Przeszło lato jesień zima już,
Cóż ci teraz dam, Jasieńku, hej,
Gdy z wojenki wrócisz
Do dziewczyny swej?

5. Hej dziewczyno ułan w boju padł,
Choć mu dałaś białej róży kwiat,
Czy nieszczerzy był twej dłoni dar,
Czy też może wygaśł twego serca żar?

6. W pustym polu zimny wicher dmie
Już nie wróci twój Jasieńko , nie
Śmierć okrutna zbiera krwawy łup,
Zakopali Jasia twego w ciemny grób.

7. Jasieńkowi nic nie trzeba już,
Bo mu kwitną pąki białych róż,
Tam pod jarem, gdzie w wojence padł,
Wyrósł na mogile białej róży kwiat.

8. Nie rozpaczaj, lube dziewczę, nie,
W polskiej ziemi nie będzie mu źle.
Policzony będzie trud i znój,
Za Ojczyznę poległ ukochany twój.

SERCE W PLECAKU

1. Z młodej piersi się wyrwało
W wielkim bólu i rozterce
I za wojskiem poleciało
Zakochane czyjeś serce.
Żołnierz drogą maszerował,
Nad serduszkim się użalił,
Więc je do plecaka schował
I pomaszerował dalej.

*Tę piosenkę, tę jedyną
Śpiewam dla ciebie, dziewczyno,
Może także jest w rozterce
Zakochane czyjeś serce.
Może potajemnie kochasz
I po nocach tęsknisz szlochasz.
Tę piosenkę, tę jedyną,
Śpiewam dla ciebie, dziewczyno.*

2. Poszedł żołnierz na wojenkę
Poprzez góry, lasy, pola,
I ze śmiercią szedł pod rękę,
Taka jest żołnierska dola.
I choć go trapiły wielce
Kule, gdy szedł do ataku,
Żołnierz śmiał się, bo w plecaku
Miał w zapasie drugie serce.

*Tę piosenkę, tę jedyną
Śpiewam dla ciebie, dziewczyno,
Może także jest w rozterce
Zakochane czyjeś serce.
Może potajemnie kochasz
I po nocach tęsknisz szlochasz.
Tę piosenkę, tę jedyną,
Śpiewam dla ciebie, dziewczyno.*

UŁANI, UŁANI

1. Ułani, ułani
Malowane dzieci,
Niejedna panienska
Za wami polecą.

*Hej hej ułani,
Malowane dzieci
Nie jedna panienska
Za wami polecą.*

2. Jedzie ułan jedzie
Szablą pobrzękuje,
Uciekaj dziewczyno
Bo cię pocałuje.

Hej hej ułani...

4. Niejedna panienska
I niejedna wdowa
Zobaczy ułana –
Kochać by gotowa.

Hej hej ułani...

6. Babcia umierała,
Jeszcze się pytała:
„Czy na tamtym
świecie,
Ułani będziecie?”

Hej hej ułani...

3. Bo u nas ułanów
To taka ochota
Lepszy wąż ułański
Niż cała piechota.

Hej hej ułani...

5. Nie ma takiej wioski
Nie ma takiej chatki
Gdzie by nie kochały
Ułana mężatki.

Hej hej ułani...

WARSZAWIANKA

1. Oto dziś dzień krwi i chwały
 Oby dniem wolności był
 W gwiazdę Polski orzeł biały
 Patrząc lot swój w niebo wzbił
 A nadzieją podniecany
 Woła na nas z górnych stron:
 Powstań Polsko, skrusz kajdany
 Dziś Twój tryumf, albo zgon!
*Hej, kto Polak na bagnety!
 Żyj swobodo, Polsko Żyj!
 Takim hasłem cnej podniety
 Trąbo nasza wrogom grzmij.*

2. „Na koń!” Woła Kozak mściwy,
 Karcić bunty Polskich rot,
 Bez Bałkanów są ich niwy,
 Wszystko jeden zmiecie lot!
 Stój! Za Bałkan pierś ta stanie,
 Car wasz marzy płonny łup
 Z wrogów naszych nie zostanie
 Na tej ziemi, chyba trup!

3. Droga Polsko Dzieci twoje
 Dziś szczęśliwych doszły chwil
 Od tych sławnych, gdy ich boje
 Wieńczył Kremlin, Tybr i Nil.
 Lat dwadzieścia nasze męże
 Los po obcych ziemiach siał,
 Dziś, o Matko, kto poleże,
 Na Twym łonie będzie spał.

WARSZAWSKIE DZIECI

1. Nie złamie wolnych żadna klęska,
 Nie strwoży śmiałych żaden trud –
 Pójdziemy razem do zwycięstwa,
 Gdy ramię w ramię stanie lud.
*Warszawskie dzieci, pójdziemy w bój,
 Za każdy kamień Twój, Stolicu, damy krew!
 Warszawskie dzieci, pójdziemy w bój,
 Gdy padnie rozkaz Twój, poniesiem wrogom gniew!*

2. Powiśle, Wola i Mokotów,
Ulica każda, każdy dom –
Gdy padnie pierwszy strzał, bądź gotów,
Jak w ręku Boga złoty grom.

3. Poległym chwała, wolność żywym,
Niech płynie w niebo dumny śpiew,
Wierzymy, że nam Sprawiedliwy,
Odplaci za przelaną krew.

WOJENKO, WOJENKO

1. Wojenko, wojenko, cóżeś ty za pani,
Że za tobą idą, że za tobą idą
Chłopcy malowani?

2. Chłopcy malowani, sami wybierani,
Wojenko, wojenko, wojenko, wojenko,
Cóżeś ty za pani?

3. Na wojence ładnie, kto Boga uprosi,
Żołnierze strzelają, żołnierze strzelają,
Pan Bóg kule nosi.

4. Maszeruje wiara, pot się krwawy leje,
Raz dwa stąpaj bracie, raz dwa stąpaj bracie,
To tak Polska grzeje.

5. Wojenko, wojenko, markietanko szanica,
Kogo ty pokochasz, kogo ty pokochasz,
jeśli nie powstańca?

ŻEBY POLSKA BYŁA POLSKĄ

1. Z głębi dziejów, z krain mrocznych,
Puszcz odwiecznych, pól i stepów,
Nasz rodowód, nasz początek,
Hen, od Piasta, Kraka, Lecha.

*Długi łańcuch ludzkich istnień
Połączonych myślą prostą.
Żeby Polska, żeby Polska,
Żeby Polska była Polską!*

2. Wtedy, kiedy los nieznanym
Rozsypywał nas po kątach,
Kiedy obce wiatry grały,
Obce orły na proporcach,

*Przy ogniskach wybuchała
Niezmożona nuta swojska.
Żeby Polska, żeby Polska,
Żeby Polska była Polską!*

3. Zrzucał uczeń portret cara,
Ksiądz Ściegienny wznosił modły,
Opatrywał wóz Drzymała,
Dumne wiersze pisał Norwid.

*I kto szablę mógł utrzymać
Ten formował legion, wojsko.
Żeby Polska...*

4. Matki, żony w mrocznych izbach
Wyszywały na sztandarach
Hasło: "Honor i Ojczyzna"
I ruszała w pole wiara.

*I ruszała wiara w pole
Od Chicago do Tobolska.
Żeby Polska*